

Løssalg 10 øre.

MISJONS-RØSTEN

FRITT, UAVHENGIG ORGAN I MISJONENS TJENESTE

NUMMER 14.

15. JULI 1939

11. ÅRGANG

AFRICA

Søndag morgen var det duskregn, tåke og vått vær. Hvad skulde vi gjøre? Vi hadde planlagt å reise til vår utstasjon Cana. Som regel kan vi ikke gå flere til et sted på sondagene, da vi har så mange plasser og må dele på oss best vi kan, for å rekke de forskjellige steder. Men nu denne søndag skulde vi spandere å være tre stykker sammen og ha gitarer med. Vel, det så utrygt ut med været, men vi dro avgårde.

Nettop som vi var kommet frem til Cana begynte det å regne mere, og ikke var det meget av et hus å komme inn i. Saken er, at arbeidet på Cana har vært i store prøvelser den siste tid og det har bragt mange svønløse netter og tårer. I distriket rundt om Cana er det en del vranglærere, forferdelige mennesker, aldeles som djevlebesatte, og de gjør forferdelig meget vondt for Herrens sak og Herrens folk. For en tid siden var det noen av dem som begynte å drive deres kveg inn i vårt lille møtehus om nettene og på sondagsformiddagene når vi kom for å ha møte, var det ofte vi fant døren nedrevet og liggende midt på gulvet, og huset fullt av gjødsel så det var å skuffe ut før vi kunde ha møte. Til slutt stanget kuene veggene nesten ned. En dag reiste sørster Strand og noen av de innfødte der ned for å reparere huset litt, og de fikk det nokså bra igjen, men da de var omrent ferdige kom en kvinne, en av disse vranglærere. Hun var da aldeles som besatt og rev taket av huset rett for øinene på dem som hadde reparert og strevet med å få det ferdig. Vi så da at det var håpløst der. Saken er at disse forvirrede mennesker får de hedenske høvdinger aldeles på sin side; for hvad de

farer med passer nettop for heden-skapet. Vi måtte oppgi plassen og så satte vi op et lite skjul et lite stykke derfra til å holde møtene i foreløpig. Det var gjort på en dags tid. Vi satte op noen stolper med bølge-blikkplatser til tak, og på veggene spikredes kvister med vel en hånds-bredd mellom hver. Her var det alt-så vi skulde ha møte denne søndag. Regnet drev tvers igjennem, det var nemlig veldig vind. Vi satte bilen tett inn til den ene vegg, hengte bil-dekket på den annen vegg, og et sjal på den tredje vegg, og så var det ferdig for møte. Ringte så med «Kirkeklokken» som består av et gammelt plogskjær som er hengt op i et tre, og så banker vi på det med en sten: Kom — kom — kom — kom, og noen kom da, tross ruske-været, og vi hadde en god stund om Guds ord. Dere kan tro de svarte er begeistret for litt musikk. De fryder sig som barn. Vi måtte bre et sjal over gitarene mens vi talte så de ikke skulde bli altfor våte av regnet.

Efter møtets slutt var vi så takknemlige til Herren for en flaske te og noen stykker brød vi hadde med og spiste i bilen, før vi begynte på hjemveien. Hjemveien — Ja, vi undret nok på hvordan det skulde gå på de ulente veiene etter regnet, men det gikk da bra. Bare et sted, en flod vi skulde igjennem var bakken så bratt og høi at det var ikke tale om å komme over. Vi måtte bort i en krål og låne en spade og få gravet ut en del, og så kom vi da over og vel hjem. Hjemme ventet en «festmiddag». Tenk, spekesild, poteter og havrevelling. Det har vi hatt nu i flere søndager. Vi var så heldige en gang vi var ute på en reise å få kjøpt noe spekesild, og ikke bare det, men også havregryn, og

jeg skal si vi har festet. Norske bør-gere, sett pris på silda mens dere har a, det gjør vi. Nu har vi dessverre bare en igjen i spannet. N. N. spør hver dag når vi skal ha den som er igjen.

Venner, be særlig til Gud for Guds barn på Cana, at de må være frimodige gjennem alt og bevares hos Jesus.

Et ungt ektepar her på New Haven er villige å reise til traktene ved Cana og vidne om Herren. De har søkt høvdingen der om tillatelse til å bosette sig der, men nei, det kan de ikke få lov til på annen måte enn at de lover at de ikke skal predike om Jesus, og det kan de jo selvfol-gelig ikke. For det er jo evangeliet om Jesus de ønsker å bringe folket der. Vi ber og venter at Herren skal åpne vei for dem, for selv om de gamle hedenske høvdinger sier nei, så kan dog Gud finne en vei der hvor ingen vei er.

Mange av de troende må nu lide for sin tro her. F. eks. en av våre troende, en mann syk av tæring. Han ligger mer enn han kan være oppe. Han er av høvdingen der på stedet blitt til sagt, at om han går inn på våre møter, så vil han bli jaget fra landet, fra den lille hytte som tjener som et lite «krypinni» for ham og hans. Og så bort fra de små akerflekkene hvorav hans familiie får sig litt å leve av. Døm ham ikke for hårdt, du som leser dette. Hvad vilde du ha gjort?

En av våre kjære innfødte evan-gelister, som virker nede i feberdi-striktet og bor på et meget sumpig sted, hvor det er nesten umulig å leve på grunn av malariafeber, var blitt lovt av høvdingen at han skulde få flytte litt høiere opp i en bakke, og skulde nu nettop til å flytte. I dag kom han og fortalte at disse ville vranglærere hadde vært hos høvdingen og satt ham op, så nu får de ikke lov å flytte fra den

Bed høstens Herre!

Bed høstens herre at han vil drive arbeidere ut til sin høst.
(Mat. 9. 8.)

Når Jesus så ut over folket, yndedes han over det; for de var ille medfarne og som får uten hyrde. Og i denne sin medynk er det han selvender sig til sine disipler om, at de skal be høstens herre drive arbeidere på de hvite høstmarker. Og var markene hvite da, er de enn mer hvite nu. Kan vel helst si som i åpb. 14. 15: Høsten på jorden er overmoden. Og fra overmoden til helt ordret frukt er tiden ikke så lang. Overmoden, råtten frukt, høstes ikke, men kastes ut og tredes ned i græsperen (Joel 3. 18.) Hedningemarkerne roper om høstfolk, og Herren driver dem ut, og varme hjerte og villige hender opholder dom med midler og forbønner. Arbeidet lykkes, og man gleder sig sammen, hjemme og ute.

Men vi har også en annen misjonsmark som er hvit til høsten. Vårt eget land, Norge! Den som reiser omkring i bygder, byer og fjorder med et våkent blikk og hjerte som våt for sjelers frelse, er det ikke vanskelig å forstå at her trenges virkelige høstfolk (arbeidsfolk). Ikke noko som sier hvad som skulde, kunne og burde gjøres, men slike som boier nakke under åket og sammen med sin herre drar ut på feltene og begynder arbeidet. Og nu kjære venner som bekjenner Jesu navn: Har vi gjort hvad gjøres kan forat med vårt folk fra den evige død. Har du det kan du være lykkelig derover. Men hvis ikke, hva skal maret bli når vi skal frem for Kristi domstol og lønnen skal deles ut? Nogen vil kanskje si: Vårt land er jo evangelisert, og den som ikke har hørt kan få høre om de bare vil. Men en slik uttalelse gir bare tilkjende en dårlig oplysning om forholdene i vårt eget land. Her er lange fjorder, svære bygder og øyer, ja øyer, som ennå aldri har hørt frihets evangelium forknytt, enskjønt der har tonet i så mange år i vårt land. Og skulde det ikke være på høi tid at det blev drevet et mere innst arbeid iblandt den friere bevegelse forat nå disse steder i vårt land med frihetens budskap. Hvem skal bringe disse mørke steder i vårt land lyset, hvis de som har mottatt lyset

ikke gjør sitt yterste for å bringe det videre? Dersom vi virkelig tror på Herrens snare komme og den store trengsels frembrytelse, er det på høi tid at våre forsømte felter i vårt eget land får høre evangeliet. Og til denne gjerning vilde teltvirksomhet være en god hjelp.

Tenk om en eller flere venneklokker slo sig sammen og kjøpte et telt, lite eller stort etter som det passet, ogde blev satt opp på slikt et sted som kunde passe for teltvirksomhet. På den måte vilde der sikkert kunne reises flere telt i vårt land. Og om sommeren søker folket bedre hen til et telt enn lokale, især ungdommen. Og så vite de krefter som Gud har satt inn blandt venneklokkene bli bedre utnyttet, både musikken og predikantene. Og hvorfor ikke bruke hvad som kan, når det ikke går i strid med Guds ord?

Og til dere venner som Gud har betrodd timelige goder: La Herren få råde helt over alle midlene og bruk den hvor han vil, han gir dobbelt igjen. Nu itiden må offeret bringes.

La oss alle etterkomme høstens herres ordre om å redde den som vakler hen forat dreper. Og snart kan vårt land stenges og vi fratas vår frihet å forkynne evangeliet fritt. Gud venter på sitt folk at vi alle må skynde oss ut til verden med livets brød, inden de dør for evig.

Nu er tiden å arbeide. Derfor kjære venner: Bli våken, og styrk det annet, som var også vei til å dø! (Åpb. 3. 2.)

Broder hilsen til alle Herrens venner kjente og ukjente.

H. Eik, evangelist
f.t. Årdal fylke

Ferietiden

Min Fader arbeider inntil nu, også jeg arbeider.

Johs. 5. 17.

Ferietiden kan være både vel og ilde. Som regel går det hårdt ut over forsamlingene bortover med de stadge utfarter og stevnebesøk. Det er naturligvis intet å si på at en arbeider søker bort fra jag og mas når ferietiden kommer, men han søker som regel dit hvor de hellige samles. Det er en indre trang etter å møtes med troessøsken og på samme

tid være med å dele velsignelser sammen.

Lørdag 1. juli stod turen for Kristiansand. Det er ferie.— Her deltok br. Kleppe og str. Wangberg på møtene i Betania. Det var en dyrebart stund på aftenmøtet søndag hvor også 3 av vennene lot sig begrave med Kristus ved dåpen til døden. De avla alle sine vidnesbyrd.

Tirsdag kom evangelist Fossmo som har sitt virke i Nord-Norge, og frembar evangeliets budskap. Det var etsjeldent syn å se så megen prektig ungdom samlet til møte nu i ferietiden. Br. deltok også torsdag.

Lørdag aften hadde ungdommen tur til Flekkerøy med br. Holmens skøite. Samlingsstedet var Jakobsens villa. Her var det sang og musikk og ophøielse av Herrens navn. Da vi var litt sent ute blev det ikke anledning til noe møte, men her var det sikkert et stort virkefelt for de frie venner. Det er en folkerik øy, og et religiøst folk som bor der, men lite av det frigjørende evangelium er blitt forkynnt. Tror sikkert folket vilde møte frem her. Må Herren drive unge arbeidere ut til gjerningen!

Søndag 9. juli talte br. Fossmo i Betania. Aftenmøtet var særlig viet Finnmarken og det var interessant å følge med på en reise der opp og bli mer kjendt med det utstrakte og betydningsfulle arbeide de frie venner utfører. Arbeidet er i stadig fremgang og nye bedehus blir bygget til Herrens ære.

Søndag hadde vennene på Moseidmoen i Setesdalen arrangert stevne på Værås turisthotell og da vi var innbudt å komme reiste vi opp til 3-møtet, som var riktig velsignet. Br. Holmen, undertegnede m. fl. deltok.

Mandag var det møte på Betel, Moseidmoen. Bra med folk og Herren var nær. Br. Forsmo m. fl. fra Kr. sand deltok. Det var et vekkende møte og en sjel overga sig til Herren.

Da Kristiansand er særlig rikt besøkt av predikanter, kanskje for meget, burde de ikke undlate å besøke utstasjonene og frilufts-møtene. Håper de predikende brødre har det i erindring.

Stefan P. Trøber

**Husk å betale kontingen-
genten.**

Kvitteringer.*Til Inger Frellumstad, China*

Vil De godhetsfullt kvittere for følgende beløp innkommet i 1ste halvår 1939 til misjonær Inger Frellumstad, China.	
Fra misjon i Sande	kr. 206.70
Fra misjon i Holmestrand	200.00
Bøssepasser ved fra Volden, Holmestrand	74.20
Storm-Monsen	118.08
O. R. Svelvik	10.00
Johansen, Gulhaug	50.00
Forsamlingshuset «Klippen», Solumstranden	8.00
Hjertelig takk enhver som er med og hjelper vår kjære syster Inger!	
«Bli ikke trett av å gjøre godt.» (2. Tes. 3. 13).	

Sande 5. juli 1939.

J. Reitersen, kasserer.

*Til misjonær Desmond, India.
er innkommet i 2. kvartal:*

Nr. 009 kr. 25.—

Til hjemreisen:

Nr. 009 kr. 25.—
« 008 « 300.—
« 011 « 42.—
« 014 « 10.—

Tils. kr. 377.—

På Desmonds vegne hjertelig takk!

Broderhilsen

G. Iversen,

Postboks 52, Sarpsborg.

Til Dagmar Jacobsens hjemreise

Nr. 020 kr. 5.—

Hjertelig takk!

G. Iversen.

*Til bedehus i Kjølleffjord:
er innkommet:*

R. Salerud, Holmestrand	kr. 5.00
Ingv. Flinnerud, Drammen	5.00
To søstre i Sætre	10.00
Rachel Syvertsen, Drammen	5.00
Ella Gulbrandsen, Drammen	5.00
Ingeborg og Olav	5.00
Hildur Hansen, Storsteinnes	10.00
Betzy Eriksen, Drammen	5.00
og ber fra Ruth Ormås, Drammen gjøre det samme.	

— Leonore Kullstad, Storsteinnes betaler kr. 5.00 og ber Mari Hagevold og Lavine Johannessen, Storsteinnes å gjøre det samme.

*
Innkommet til Berger N. Johansen i 2. kvartal:

Nr. 010 Kr. 30.—
« 012 « 10.—
« 013 « 20.—
« 015 « 10.—
« 016 « 20.—
Ubenevnt 35.—
N. N. Reipå 10.—
Nr. 017 « 30.—
« 018 « 20.—
« 019 « 5.—
« 021 « 10.—

Tils. kr. 200.—

Som vennene ser er det kommet lite inn i 2. kvartal og da det nu er dyrt å leve i Argentina blir dette beløp alt forlike. Heldigvis er det kommet inn en del etter at regnskapet er avsluttet som er sendt ham og så var det ca. kr. 50.— i kassa fra 1ste kvartal, så det blir noe bedre enn regnskapet viser. Gud, som kjerner alle behov og som i disse mange år har hjulpet ham vil ikke svikte nu heller.

Arbeidet går frem. Sjøle vinnes for Herren og de troende opbygges.

Bidrag mottas med takk.

Sarpsborg 7—7—39.

Broderhilsen

G. Iversen,

Postboks 52, Sarpsborg.

*

Kvittering

for innkomne midler til Signe Pedersen og Inga Johnsen, Peking for 2. kvartal 1939:

April 4. 6 sørst. Kongsving kr. 55.00

« 17. Menigheten Skotselv ved

Alfr. Lie 25.00

« 19. Menigh. Strømmen ved Kjell Ruud 17.50

« 19. Do. ved forstanderen 5.00

« 20. Hanna, Thrine og Maren Haukenes, Oslo 150.00

« 20. Anna, Nils Lie, Skotselv 11.00

« 25. ubenevnt, Kjøbmannsvik 100.00

ubenevnt, Aakerøy 20.00

« 26. Elisabeth Loftus, Torpe 40.00

Mai 19. Betel, Bye bedehus, Rælingen 24.00

« 19. Menigh. Skotselv ved Alfr. Lie 20.00

« 25. Hj. Johansson, Stockholm svenska kr. 50.00 kr. 51.12

Juni 2. En sørster, Oslo 27.00

« 10. B. Hansen, L. Strom 15.00

« 20. Johanne Bratteteig, Frette 5.00

« 29. H. Johannesson, Göteborg 5.00

hvorfor hjertelig takkes! Gud velsigne og lønne hver enkelt giver! Det er kostbart å leve i China nu, så jeg vil be vennene huske sørstrene i bønn og med midler, når Gud minner dere derom.

Broderligst
Th. Wessel, kasserer.**Hvilehjemmet «Fredly»**

Vestre Gran — Hadeland

— Like ved Randsfjorden —

Andakt. God mat. Gode senger.

Båt. Badestrond.

Ideelt feriested. Apent hele året.
Rekreasjon. Hvile. Ferie.

Rimelig pris.

Ruth Hansen.
Telefon Vestre Gran nr. 9.**Vennesteve.**Ebenezer, Skiptvet,
(Svae Bedehus)

9. og 10. september.

Velkomstmøte lørdag aften kl. 7.30. Søndag møter kl. 11 og 4. Syvemannsmusikken fra Halden, misjonær Fjeld m. fl.

Alle hjertelig velkommen!

For vennene:
Jørgen Johansen og A. Solvang.

Misjonsteltet, Lier st.

Stevne holdes søndag den 6. august. Møter kl. 11, 3 og 6. Velkomstmøte lørdag. Harald Bysveen og Ruben Dammen taler samt deltagelse av forsamlingen i Knoffsgård, 6. Drammen.

Alle velkommen.

Håbet.

Eidsvoll-Verk.

Stevne søndag den 20. august. Møte kl. 11 og 4. evang. Karl Gran, Ing. Haug, Chr. Olsen fra Holmsbo m. f. l. deltar.

Alle hjertelig velkommen.

For vennene

M. Andersen.

Stevne i Betania, Arendal

holdes fra 2—9 til 4—9. Velkomstfest lørdag kl. 7. Talere: M. K. Kleppe med flere predikende brødre, og ellers alle hjertelig velkommen. Fritt ophold så langt mulig. Meld din ankomst til undertegnede.

Lars Larsen, Barbu, Arendal.

Betania, Rygge.

Stevne søndag 6. august. 7 manns-musikken fra Halden, Thor Sørlie, Reidar Simonsen og flere predikende brødre deltar. Møter kl. 10.30, 3 og 6.

Melk, kaffe og mineralvann fås kjøpt.

Alle hjertelig velkommen.

For vennene

Hans Utne.

Misjonshuset, Sarpsborg.

Stevne søndag 20. august. Møter kl. 10.30, 3 og 6. Velkomstmøte lørdag kl. 7.30. Daniel Nilsen m. fl. taler. Musikk og sang av musikkvennene fra Møllergrt. 38, Oslo. Alle velkommen. De som ønsker å delta i fellesmiddagen kan skrive til Stefan Trøber, postboks 32, Sarpsborg.

Brødrene.

Bibeluke

holdes på Moen Pensjonat, Fevik i tiden 13—20. aug.

Aftenmøter i leiet lokale. Bibeltimer og samtalemøter holdes på Moen.

Pensjonspris kr. 4.00 pr. døgn.
Innmeldelse til

A. Andersen,

Moen, Fevik pr. Arendal.

«Glommen»s trykkeri, Sarpsborg 1939.